

Uchwała Nr XVII/131/2016

Rady Miejskiej w Krobi

z dnia 24 lutego 2016 r.

**w sprawie Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii
na lata 2016-2020**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515; z późn. zm.) oraz art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. 2012 r. poz. 124; z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. W celu przeciwdziałania narkomanii oraz jej skutkom przyjmuje się do realizacji na terenie Gminy Krobia Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2016-2020, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Krobi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik
do uchwały
Nr XVII/131/2016
Rady Miejskiej w Krobi
z dnia 24 lutego 2016r.

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2016-2020

I. Wstęp

Narkomania jest zjawiskiem ogólnoswiatowym. Powstaje na podłożu przeobrażeń zachodzących we współczesnym cywilizowanym świecie i staje się poważnym problemem społecznym.

Narkomania powstaje na skutek zanikania tradycyjnych więzi społecznych, zwłaszcza rodzinnych oraz osłabienia funkcji wychowawczej rodziny i szkoły. Jest niepokojącym przejawem trudności dojrzewania psychospołecznego a zwłaszcza emocjonalnego młodych ludzi.

Zażywanie narkotyków wywołuje wiele różnych problemów rodzinnych, szkolnych, prawnych a także zdrowotnych. Jednym z nich jest wystąpienie tzw. zespołu uzależnienia, a także ostrych i przewlekłych chorób, w tym zakażenia wirusem HIV.

Narkomania jest przyczyną tragedii wielu młodych ludzi i ich rodzin. Stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia społeczeństwa.

II. Diagnoza sytuacji

W ramach monitorowania problemu narkotyków i narkomanii realizowane są badania dotyczące używania narkotyków w populacji generalnej oraz wśród młodzieży szkolnej. Ponadto podejmowane są badania w wybranych specyficznych grupach, jak np. osoby osadzone w zakładach karnych. Wyniki badań pozwalają na ocenę skali rozpowszechnienia używania narkotyków oraz, dzięki powtarzaniu pomiarów, tendencje zjawiska.

Wyniki badania ESPAD 2011 pokazały, że najbardziej popularnymi substancjami nielegalnymi, po które sięga młodzież są marihuana i haszysz. Do ich używania przynajmniej raz w życiu przyznało się w 2011 r. 24,3% młodzieży w wieku 15-16 lat i 37,3% 17-18-latków. W obu przypadkach stanowiło to zdecydowany wzrost względem wyników pomiaru z 2007 r. Wśród substancji nielegalnych na drugim miejscu pod względem rozpowszechnienia używania uplasowała się amfetamina. W przypadku tej grupy substancji, jak też pozostałych rodzajów narkotyków nie odnotowano zdecydowanych różnic pomiędzy pomiarami w 2007 r. i 2011 r. W badaniach ESPAD z 2011 r. podjęto także próbę oszacowania, jaki odsetek użytkowników przetworów konopi używa ich w sposób wysoce ryzykowny, co może skutkować uzależnieniem od nich lub co najmniej używaniem szkodliwym. W tej części badania uczestniczyło kilkanaście krajów m.in. Francja, Czechy, Rumunia, Włochy, Niemcy oraz Polska. Z przeprowadzonej analizy wynika, że we wszystkich krajach około 5% adolescentów zostało sklasyfikowanych jako używających w sposób ryzykowny, mogący prowadzić do powstania poważnych problemów. Polska należy do tej grupy krajów, w których odsetek użytkowników wysokiego ryzyka w całej próbie badanych wyniósł pomiędzy 4% a 6%. Najwyższe wskaźniki odnotowano we Francji i w Czechach – 9%. W edycji badań ESPAD z 2011 r. uwzględniono też tematykę tzw. dopalaczy. Badanie zostało przeprowadzone wiosną 2011 r., tj. po zamknięciu pod koniec 2010 r. sklepów z „dopalaczami”. Kiedykolwiek w życiu po „dopalacze” sięgnęło

ogółem 10,5% uczniów w wieku 15-16 lat. Wśród starszych respondentów odsetki użytkowników „dopalaczy” były wyższe – kiedykolwiek w życiu kontakt z tymi substancjami miało blisko 16% badanych (15,8%).

Wyniki projektu badawczego pn. „Konsumpcja substancji psychoaktywnych przez młodzież szkolną – Młodzież 2013”, obejmującego młodzież w wieku 18-19 lat, wskazują na spadek używania „dopalaczy”. Odsetek badanych, którzy deklarowali ich używanie był dwukrotnie mniejszy w 2013 r. niż w 2010 r. (odpowiednio 5,2% i 11,4%). Wyniki badania „Młodzież 2013” wskazują ponadto na stabilizację poziomu używania przez młodzież leków przeciwkaszlowych lub na przeziębienie w celu odurzenia się. W 2013 r. do używania tego typu produktów kiedykolwiek w życiu przyznało się 4,2% respondentów. Dla porównania odsetek ten w edycji badań z 2010 r. wyniósł 4,7%. Podobnie sytuacja wyglądała jeśli chodzi o deklaracje używania tego typu produktów w ciągu ostatnich 12 miesięcy (2,1% w 2013 r. i 2,2% w 2010 r.) oraz ostatnich 30 dni (1% w 2013 r. i 1,1% w 2010 r.).

Informacje do analizy rozpowszechnienia używania substancji psychoaktywnych w tzw. populacji generalnej pozyskiwane są z badań prowadzonych na ogólnopolskiej losowej próbie dorosłych mieszkańców kraju. W 2006 r. i 2010 r. Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii przeprowadziło badania obejmujące reprezentatywną grupę mieszkańców Polski w wieku 15–64 lata. Porównując wyniki obu edycji badań, największy wzrost możemy odnotować w przypadku marihuany, która pozostaje najbardziej popularnym narkotykiem. Do używania przetworów konopi kiedykolwiek w życiu przyznało się 17,6% ankietowanych. Odsetek ten w 2006 r. wyniósł 9,1%.

W 2012 r. w ramach badań dotyczących uzależnień behawioralnych zrealizowanych przez Centrum Badania Opinii Społecznej ze środków Funduszu Rozwiązywania Problemów Hazardowych na reprezentatywnej ogólnopolskiej próbie osób w wieku powyżej 15 r.ż. uwzględnione zostały pytania dotyczące używania substancji psychoaktywnych. Według przeprowadzonego pomiaru, jakikolwiek kontakt w życiu z narkotykami miało blisko 14% badanych. Najczęściej sięgano po marihuanę i haszysz, czyli przetwory konopi indyjskich. Do kontaktów z nimi przyznał się co dziesiąty badany (12,2%). Ponad czterokrotnie mniej badanych zadeklarowało kontakt z amfetaminą (ok. 3%). Niewiele osób sięgało po pozostałe nielegalne substancje psychoaktywne (np. 1,1% ecstasy).

III. Podstawa prawna

Podstawę prawną działań związanych z profilaktyką oraz przeciwdziałaniem narkomanii stanowią:

- ustawa z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym, (t. j. Dz. U. z 2015r. poz. 1515; z późn. zm.);
- ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2012r. poz. 124 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 12 marca 2004r o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2013r., poz.182 z późn. zm.).

IV. Adresaci programu

Program przeznaczony jest dla:

- osób uzależnionych od narkotyków;
- rodzin, dzieci i osób dotkniętych problemem uzależnień;
- przedstawicieli instytucji i służb pracujących z osobami i rodzinami dotkniętymi problemem uzależnień (pedagodzy, psychologzy, nauczyciele, pracownicy socjalni, kuratorzy rodzinni i społeczni, policjanci, pracownicy służby zdrowia, duchowni);
- wszystkich mieszkańców Gminy Krobia.

V. Cele programu

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii ma na celu zapobieganie powstawaniu problemów związanych z uzależnieniami poprzez:

- prowadzenie działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej,
- leczenie, rehabilitację i reintegrację osób uzależnionych,
- ograniczanie szkód zdrowotnych i społecznych.

VI. Zadania programu i sposób ich realizacji

1. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem
 - kontynuowanie działalności Punktu Konsultacyjnego dla osób uzależnionych i współuzależnionych,
 - szerokie informowanie społeczeństwa o możliwościach korzystania z pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od narkotyków poprzez upowszechnianie materiałów edukacyjnych
2. Udzielanie rodzinom, w których występuje problem narkomanii pomocy psychospołecznej i prawnej
 - kontynuowanie działalności Punktu Konsultacyjnego dla osób uzależnionych i współuzależnionych,
 - realizacja środowiskowych programów pomocy rodzinie, których efektem będzie między innymi zwiększenie kompetencji wychowawczych rodziców,
 - współpraca oraz przepływ informacji pomiędzy instytucjami i organizacjami zajmującymi się pomocą socjalną, medyczną, prawną, psychologiczną.
3. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii
 - nawiązanie współpracy ze szkołami w celu współuczestniczenia w realizacji programów profilaktycznych,
 - prowadzenie w gazecie lokalnej kampanii edukacyjnej mającej na celu promowanie zdrowego stylu życia,
 - rozwijanie szeroko pojętej profilaktyki polegającej na organizowaniu ogólnodostępnych spotkań na temat uzależnień, współuzależnienie i form pomocy oraz konkursów tematycznych z dziedziny profilaktyki,
 - wspieranie pro-społecznych działań młodzieżowych, programów liderских i działań rówieśniczych z obszaru profilaktyki i promocji zdrowia,
 - organizowanie i prowadzenie zajęć czasu wolnego, w czasie roku szkolnego i wakacji (Akcja lato, Akcja zima), mających na celu promowanie wolnego od uzależnień zdrowego stylu życia.
4. Wspomaganie działalności instytucji stowarzyszeń i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii
 - współpraca z organizacjami zajmującymi się problemem uzależnień,
 - wspieranie działalności instytucji, stowarzyszeń i organizacji zajmujących się statutowo profilaktyką i rozwiązywaniem problemów uzależnień,
 - organizowanie dla instytucji, stowarzyszeń i organizacji zajmujących się statutowo profilaktyką i rozwiązywaniem problemów uzależnień szkoleń i zajęć warsztatowych o tematyce uzależnień.

VII. Monitorowanie stanu problemów narkotykowych

Inspektor ds. uzależnień sprawuje na bieżąco nadzór nad realizacją Programu i podejmuje niezbędne działania zmierzające do osiągnięcia celów wyznaczonych w Programie.

Wskaźniki monitoringu:

- liczba osób objętych terapią,
- liczba osób objętych działaniami pomocowymi,
- liczba dzieci, młodzieży i dorosłych objętych działaniami profilaktycznymi, edukacyjnymi i informacyjnymi,
- liczba osób korzystających z usług Punktu Konsultacyjnego,

VIII. Realizacja Programu

1. Koordynację przedsięwzięć związanych z realizacją zadań własnych Gminy z zakresu przeciwdziałania narkomanii zawartych w niniejszym programie prowadzi Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.
2. Program realizować będą:
 - Burmistrz Krobi,
 - Inspektor ds. uzależnień,
 - Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Krobi,
 - Posterunek Policji w Krobi,
 - Punkt Konsultacyjny,
 - szkoły na terenie Gminy Krobica: ZSPiG w Krobi; ZSPiG w Pudliszkach; ZSPiG w Starej Krobi; ZSOiZ Krobi.

IX. Finansowanie

Źródłem finansowania zadań Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii są środki finansowe z budżetu Gminy Krobica. Przeciwdziałanie narkomanii należą do zadań własnych gminy na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2012r. poz. 124 z późn. zm.).

Środki finansowe niewykorzystane, a przeznaczone na realizację Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii przesuwa się jako środki nie wygasające na realizację zadań w roku następnym.

X. Sprawozdanie z realizacji Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii

Sprawozdanie merytoryczne i finansowe z realizacji Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii przygotowuje corocznie inspektor ds. uzależnień wraz z Gminną Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i przedstawia Radzie Miejskiej w Krobi razem z sprawozdaniem z realizacji Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych do dnia 31 marca.

Uzasadnienie

Do Uchwały XVII/131/2016

Rady Miejskiej w Krobi

z dnia 24 lutego 2016r.

w sprawie Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2016-2020

Zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2012r. poz. 124 z późn. zm.) do zadań własnych gmin należy prowadzenie działań związanych z przeciwdziałaniem narkomanii.

Zadania te obejmują:

1. zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem,
2. udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej,
3. prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej, w szczególności dla dzieci i młodzieży,
4. wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii,
5. pomoc społeczną dla osób uzależnionych i ich rodzin, dotkniętych ubóstwem lub wykluczeniem społecznymi integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób przy wykorzystaniu pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii ma w istotny sposób przyczynić się do wdrażania działań edukacyjnych i profilaktycznych mających na celu zmniejszenie zagrożenia, jakie niosą ze sobą narkotyki. Zakłada on szereg inicjatyw lokalnych, zmierzających do wzrostu świadomości społecznej na temat narkomanii oraz zapewnienia szerokiego wachlarza dostępności pomocy dla osób uzależnionych.

W związku powyższym podjęcie uchwały jest zasadne.

Sporządziła:

Barbara Gryczka